BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-471-8/26
Бања Лука, 30.4.2026. године

Канцеларија за разматрање жалби Босне и Херцеговине, Филијала Бања Лука у вијећу састављеном од чланова, Драгана Билића, као предсједника вијећа, Ервина Бибановића и Наташе Голић као чланова вијећа, рјешавајући по жалби понуђача "PVC TRADE" д.о.о. Лакташи, заступан по пуномоћнику Алекси Поле, адвоката из Бањалуке, без броја од 7.3.2026. године, изјављеној на Тендерску документацију, број 01-476-3/26 од 2.3.2026. године, уговорног органа ЈЗУ „Универзитетска болница Фоча", у поступку јавне набавке роба „Намјештај по мјери", који се води путем конкурентског захтјева за достављање понуда, на основу члана 111. ст. (1) тачка д) и ст. (10) Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ", бр. 39/14, 59/22 и 50/24), на сједници вијећа, одржаној дана 30.4.2026. године, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се усваја.

2. Поништава се поступак јавне набавке у потпуности, те акти уговорног органа:
   - Тендерска документација број 01-476-3/26 од 2.3.2026. године, укључујући обавјештење о набавци број 1040-7-1-6-3-30/26 од 2.3.2026. године и
   - Други акти уговорног органа донесени у поступку јавне набавке.

3. Повратсредстава уплаћених на име накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу од 750,00 КМ, извршиће се на основу посебног рјешења овог органа.

4. Усваја се захтјев за накнаду трошкова заступања жалиоца од стране адвоката у износу од 987,19 КМ, као и захтјев за накнаду трошкова административне таксе у видини од 20,00 КМ.

5. Обавезује се уговорни орган да надокнади жалиоцу трошкове жаалбеног поступка из тачке 4. овог рјешења у износу од 1.007,19 КМ, у року од 8 дана од дана пријема овог рјешења.

О б р а з л о ж е њ е

Дана 2.3.2026. године уговорни орган ЈЗУ „Универзитетска болница Фоча (у даљем тексту: уговорни орган) објавио је Обавјештење о набавци, број: 1040-7-1-6-3-30/26 у поступку јавне набавке роба „Намјештај по мјери“, који се води путем конкурентског захтјева за достављање понуда.

Незадовољан садржајем Тендерске документације, број 01-476-3/26 од 2.3.2026. године, потенцијални понуђач “PVC TRADE“ д.о.о. Лакташи (у даљем тексту: жалилац) заступан по пуномоћнику Алекси Поле, адвокату из Бањалуке изјављује жалбу , без броја од 7.3.2026. године, коју је уговорни орган у складу са чланом 100. став (5) Закона о јавним набавкама жалбу заједно са изјашњењем прослиједило Канцеларији за разматрање жалби, Филијала Бањалука.

Жалилац у жалби наводи:

- Да је уговорни орган у тачки 2.6. тендерске документације прописао рок испоруке од 8 дана од потписивања уговора, што, по мишљењу жалиоца, представља нереално кратак и неоправдан рок, с обзиром на то да је предмет набавке намјештај по мјери. Наводи да такав рок није образложен посебним околностима, као што су хитност или специфична природа набавке, те да исти ограничава конкуренцију, јер фаворизује локалне понуђаче и онемогућава равноправно учешће других привредних субјеката. Позива се на одредбе члана 3. и члана 53. Закона о јавним набавкама, истичући да је уговорни орган био дужан обезбиједити равноправан и недискриминаторски третман понуђача и припремити тендерску документацију у складу са законом.

- Да је уговорни орган у тачки 3.1. г) тендерске документације прописао да се понуда може одбити ако је понуђач био крив за тежак професионални пропуст почињен у раздобљу од три године прије почетка поступка, те сматра да је такав услов незаконит. По ставу жалиоца, члан 45. став (5) Закона о јавним набавкама БиХ јасно прописује да уговорни орган може искључити понуђача на период од 12 мјесеци, због чега нема овлашћење да у тендерској документацији предвиди дужи временски период од три године. Жалилац наводи да је тиме уговорни орган изашао из оквира закона, проширио законску обавезу и поставио строжије услове, чиме је, по његовом мишљењу, нарушен принцип једнаког третмана и ограничена конкуренција.

- Да је уговорни орган у тачки 3.2. а) тендерске документације, у дијелу који се односи на доказивање способности за обављање професионалне дјелатности из члана 46. Закона о јавним набавкама БиХ, незаконито прописао да рјешење о регистрацији или актуелни извод из судског регистра не смије бити старији од три мјесеца рачунајући од дана отварања понуда. Жалилац сматра да Закон не предвиђа могућност да се старост наведеног документа временски ограничава, те да је уговорни орган на тај начин изашао из законског оквира и неоправдано ограничио конкуренцију.

- Да је уговорни орган у тачки 3.4. тендерске документације, која се односи на техничку и професионалну способност, прописао услов да понуђач мора посједовати најмање 10 запослених радника на пословима израде намјештаја, те да у том смислу достави потврду о запослењу наведеног броја радника. Жалилац сматра да је овај услов несразмјеран предмету јавне набавке и у супротности са основним принципима Закона о јавним набавкама БиХ, посебно начелима једнаког третмана, транспарентности, недискриминације и обезбјеђења фер конкуренције. Истиче да уговорни орган није образложио нити доказао објективну повезаност између захтјева за минимално 10 радника и стварних потреба реализације предметне набавке, те да број запослених сам по себи не представља гарант квалитетне и благовремене испоруке, с обзиром да се извршење уговора може обезбиједити и кроз друге моделе организације рада, укључујући кооперацију и ангажман трећих лица.

Жалилац захтјева да се предметна жалба усвоји и исправи или поништи тендерска документација, те жалиоцу изврши поврат накнаде за покретање жалбеног постука у износу од 750,00 КМ и надокнаде трошкови поступка који се састоје од административне таксе у износу 20,00 КМ и трошкови састава жалбе по адвокату према навведено трошковнику у износу од 987,19 КМ.

Актом број 01-596/26 од 19.03.2026. године, уговорни орган је, у складу са одредбом члана 100. Закона о јавним набавкама, доставио Канцеларији за разматрање жалби Босне и Херцеговине – филијала Бања Лука, изјашњење на наводе жалбе, заједно са цјелокупном документацијом која се односи на предметни поступак јавне набавке. У наведеном акту констатовано је да је предметна жалба благовремена, допуштена и уредна, те да је изјављена од овлашћеног лица, али да се, по оцјени уговорног органа, иста у цијелости сматра неоснованом.

У складу са чланом 94. став (3) Закона о јавним набавкама, жалилац је актом овог органа број ЈН2-02-07-1-471-3/26 од 31.3.2026. године обавијештен о изјашњењу уговорног органа, те му је омогућено да се о истом изјасни. Увидом у спис предмета утврђено је да жалилац није доставио одговор на изјашњење уговорног органа.

Прије упуштања у разматрање жалбених навода овај орган је утврдио да је жалба допуштена, благовремена, изјављена од стране овлаштеног лица и од лица које има активну легитимацију, све у складу са чланом 109. Закона о јавним набавкама.

Овај орган је утврдио да су испуњени и формални услови за рјешавање по жалби у складу са члановима 105. и 108. став (3) ЗЈН.

Жалба је основана.

Овај орган је увидом у достављену документацију, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, утврдио да је жалба основана.

Жалилац у **првом жалбеном наводу** истиче да је уговорни орган у тачки 2.6. тендерске документације прописао рок испоруке од 8 дана од потписивања уговора, што, по мишљењу жалиоца, представља нереално кратак и неоправдан рок, с обзиром на то да је предмет набавке намјештај по мјери. Наводи да такав рок није образложен посебним околностима, као што су хитност или специфична природа набавке, те да исти ограничава конкуренцију, јер фаворизује локалне понуђаче и онемогућава равноправно учешће других привредних субјеката. Позива се на одредбе члана 3. и члана 53. Закона о јавним набавкама, истичући да је уговорни орган био дужан обезбиједити равноправан и недискриминаторски третман понуђача и припремити тендерску документацију у складу са законом.

Уговорни орган у изјашњењу наводи да је рок испоруке од 8 дана одредио имајући у виду хитну потребу за опремањем просторија након реновирања, а све у циљу обезбјеђивања несметаног процеса рада. Истиче да је предмет набавке уобичајена, стандардна роба која је доступна на тржишту код већег броја добављача регистрованих за обављање предметне дјелатности, те да је прописани рок довољан за извршење уговора. Сматра да наведеним условом није повријеђено начело конкуренције, те да је жалбени навод неоснован.

Овај орган упућује на одредбу члана 3. Закона о јавним набавкама, којим су прописана основна начела јавних набавки, укључујући начело једнаког третмана и недискриминације понуђача, као и обезбјеђење правичне и активне конкуренције, и одредбу члана 53. истог закона, којом је прописано да је уговорни орган дужан припремити тендерску документацију у складу са законом и подзаконским актима. Овај орган цијени да уговорни орган има дискреционо право да дефинише услове тендерске документације, укључујући рокове испоруке, али су ти услови законити само уколико су објективно оправдани предметом набавке и пропорционални циљу који се жели постићи, те не смију неоправдано ограничавати конкуренцију.

Утврђеним чињеничним стањем неспорно је да је уговорни орган у тендерској документацији прописао рок испоруке од 8 дана од дана потписивања уговора. Такође је утврђено да је уговорни орган у изјашњењу навео разлоге за прописивање таквог рока, који се огледају у хитној потреби за опремањем просторија након реновирања, ради обезбјеђења несметаног процеса рада. При томе, уговорни орган је оцијенио да се ради о роби која је доступна на тржишту и да више понуђача може испунити наведени услов у остављеном року. Жалилац није доставио доказе којима би поткријепио тврдње да је испуњење овог услова објективно немогуће или да је значајно ограничен број потенцијалних понуђача.

Полазећи од наведеног, овај орган налази да прописани рок испоруке, иако релативно кратак, сам по себи не представља повреду Закона о јавним набавкама, с обзиром на то да је уговорни орган дао разлоге који се могу довести у везу са предметом набавке и његовом сврхом. У одсуству доказа да је тиме стварно онемогућена или битно

ограничена конкуренција, не може се закључити да је дошло до повреде начела из члана 3. Закона.

Слиједом наведеног, жалбени навод жалиоца оцјењује се као **неоснован**, јер уговорни орган није поступио супротно одредбама Закона о јавним набавкама приликом прописивања рока испоруке, нити је утврђено да је тиме нарушена конкуренција или дискриминисани потенцијални понуђачи.

Жалилац у **другом жалбеном наводу** истиче да је уговорни орган у тачки 3.1. г) тендерске документације прописао да се понуда може одбити ако је понуђач био крив за тежак професионални пропуст почињен у раздобљу од три године прије почетка поступка, те сматра да је такав услов незаконит. По ставу жалиоца, члан 45. став (5) Закона о јавним набавкама БиХ јасно прописује да уговорни орган може искључити понуђача на период од 12 мјесеци, због чега нема овлашћење да у тендерској документацији предвиди дужи временски период од три године. Жалилац наводи да је тиме уговорни орган изашао из оквира закона, проширио законску обавезу и поставио строжије услове, чиме је, по његовом мишљењу, нарушен принцип једнаког третмана и ограничена конкуренција.

Уговорни орган у изјашњењу наводи да предметни услов није постављен као доказни услов који понуђачи морају испунити у фази достављања понуда, нити је за исти тражена било каква документација. Истиче да је наведена одредба унесена у тендерску документацију искључиво ради задржавања права законске могућности да, у складу са Законом, заштити јавни интерес од непоузданих добављача. Посебно наглашава да је терет доказивања кривице понуђача за тежак професионални пропуст, према Закону, искључиво на уговорном органу, те да спорна одредба није имала за циљ дискриминацију понуђача нити сужавање конкуренције.

Овај орган упућује на одредбу члана 45. став (5) Закона о јавним набавкама БиХ, којим је прописано да уговорни орган може, на период од 12 мјесеци, искључити из учешћа у поступку набавке кандидата или понуђача који се нађе у некој од законом предвиђених ситуација, између осталог и ако може доказати одговарајућим доказним средствима да је понуђач крив за тежак професионални пропуст који доводи у питање његов интегритет. Истовремено, законска одредба не предвиђа да понуђач доставља доказе о непостојању овог разлога у понуди, већ је доказивање постојања такве околности у надлежности уговорног органа. Основна сврха ове одредбе јесте заштита интегритета поступка и јавног интереса, при чему се мјера искључења примјењује у строго законом одређеном временском трајању.

Утврђеним чињеничним стањем констатовано је да је у тендерској документацији наведено да се понуда може одбити ако је понуђач био крив за тежак професионални пропуст почињен у раздобљу од три године прије почетка поступка. Такође је утврђено да уговорни орган није захтијевао од понуђача да у фази подношења понуда достављају доказе у вези са овим условом, већ само изјаву из Анекса 3. која се односи на

испуњеност услова из члана 45. став (1) Закона. Међутим, спорна формулација у тендерској документацији уводи временски период од три године, иако закон као посљедицу утврђеног тешког професионалног пропуста прописује искључење на период од 12 мјесеци. Иако је намјера уговорног органа била да задржи законско право заштите јавног интереса, одредбе тендерске документације морају бити у потпуности усклађене са законом и не могу садржавати формулације које стварају утисак ширег или строжијег режима од оног који је прописан законом.

Одлука по овом жалбеном наводу јесте да је исти **основан.** Наиме, без обзира на то што предметна одредба није постављена као доказни услов за понуђаче, њено формулисање у дијелу који се односи на период од три године није усклађено са чланом 45. став (5) Закона о јавним набавкама БиХ. Уговорни орган је био дужан да текст тендерске документације усклади са законским рјешењем, без проширивања временског оквира предвиђеног законом. Сходно томе, тендерску документацију је у овом дијелу потребно измјенити тако да у потпуности одражава законски прописан период и услове примјене института искључења због тешког професионалног пропуста.

Жалилац у **трећем жалбеном наводу** истиче да је уговорни орган у тачки 3.2. а) тендерске документације, у дијелу који се односи на доказивање способности за обављање професионалне дјелатности из члана 46. Закона о јавним набавкама БиХ, незаконито прописао да рјешење о регистрацији или актуелни извод из судског регистра не смије бити старији од три мјесеца рачунајући од дана отварања понуда. Жалилац сматра да Закон не предвиђа могућност да се старост наведеног документа временски ограничава, те да је уговорни орган на тај начин изашао из законског оквира и неоправдано ограничио конкуренцију.

Уговорни орган у изјашњењу наводи да је спорни услов уведен ради обезбјеђења ажурности и тачности података о понуђачима у моменту оцјене понуда. Истиче да је циљ био да се осигура да понуђач у вријеме поступка јавне набавке заиста има важећу регистрацију за обављање предметне дјелатности, као и да су подаци о сједишту, овлашћеним лицима и регистрованим дјелатностима актуелни. Уговорни орган сматра да је овакав услов у функцији принципа ефикасности и економичности поступка и да не представља ограничење конкуренције, јер се ради о уобичајеној пракси провјере актуелног статуса понуђача.

Правни основ за оцјену овог жалбеног навода садржан је у члану 46. Закона о јавним набавкама БиХ, којим је прописано да уговорни орган може од понуђача захтијевати доказ о регистрацији у одговарајућем регистру или одговарајућу изјаву/потврду надлежног органа којом се доказује право на обављање професионалне дјелатности у вези са предметом набавке. Наведена одредба не прописује ограничење у погледу старости документа, нити забрањује уговорном органу да у оквиру тендерске документације захтијева доказе који одражавају актуелно стање регистра. При томе, уговорни орган има овлашћење да уреди начин доказивања у мјери која је неопходна за

провјеру испуњености услова, све док тиме не нарушава суштину законских одредби и принципе јавних набавки.

Утврђено је да је уговорни орган у тачки тачки 3.2. а) тендерске документације захтијевао достављање рјешења о регистрацији или актуелног извода из судског регистра који није старији од три мјесеца. Истовремено, неспорно је да је сврха тог захтјева обезбјеђење да се у поступку оцјене понуда користе подаци који одражавају стварно и тренутно правно стање понуђача. У том контексту, захтјев о „актуелности" документа представља мјеру која је усмјерена на провјеру испуњености услова у моменту одлучивања, а не увођење додатног услова који би мијењао садржину члана 46. Закона.

Узимајући у обзир наведено, као и чињеницу да се предметним захтјевом не искључује могућност учешћа понуђача који испуњавају законске услове, већ се само обезбјеђује да достављени доказ одражава актуелно стање у регистру, овај орган налази да спорни услов не представља прекорачење овлашћења уговорног органа нити повреду члана 46. Закона о јавним набавкама БиХ, што има за посљедицу жалбени навод цијенити **неоснованим**.

Жалилац у **четвртом жалбеном наводу** истиче да је уговорни орган у тачки 3.4. тендерске документације, која се односи на техничку и професионалну способност, прописао услов да понуђач мора посједовати најмање 10 запослених радника на пословима израде намјештаја, те да у том смислу достави потврду о запослењу наведеног броја радника. Жалилац сматра да је овај услов несразмјеран предмету јавне набавке и у супротности са основним принципима Закона о јавним набавкама БиХ, посебно начелима једнаког третмана, транспарентности, недискриминације и обезбјеђења фер конкуренције. Истиче да уговорни орган није образложио нити доказао објективну повезаност између захтјева за минимално 10 радника и стварних потреба реализације предметне набавке, те да број запослених сам по себи не представља гарант квалитетне и благовремене испоруке, с обзиром да се извршење уговора може обезбиједити и кроз друге моделе организације рада, укључујући кооперацију и ангажман трећих лица.

Уговорни орган у изјашњењу наводи да је спорни услов прописан у складу са чланом 49. Закона о јавним набавкама БиХ, те да је његов циљ осигурање да понуђач располаже адекватним кадровским капацитетом за извршење предмета набавке у кратким роковима, имајући у виду хитност потребе за опремањем просторија након реновирања. Уговорни орган додатно истиче да је тендерском документацијом омогућено да услов буде испуњен и кроз пословно-техничку сарадњу са другим правним лицем или предузетником, уколико понуђач сам не располаже са 10 запослених радника, чиме је, по његовом ставу, омогућено шире учешће на тржишту и избјегнуто неоправдано ограничавање конкуренције.

Правни основ за оцјену овог жалбеног навода садржан је у члану 49. Закона о јавним набавкама БиХ, којим је прописано да уговорни орган може од кандидата или понуђача захтијевати доказе о техничкој и професионалној способности, укључујући податке о ангажованом техничком особљу и људским ресурсима који ће бити стављени на располагање за извршење уговора. Истовремено, члан 44. Закона прописује да квалификациони услови морају бити сразмјерни предмету набавке и не смију имати неоправдано ограничавајући карактер. Међутим, закон оставља уговорном органу одређену дискрецију у процјени који су кадровски капацитети неопходни за конкретан предмет набавке, под условом да постоји веза између захтјева и предмета уговора.

Утврђеним чињеничним стањем констатовано је да је предмет набавке израда намјештаја по мјери, што подразумијева производни процес који укључује више фаза рада, од израде до испоруке и евентуалне монтаже. Такође је утврђено да је уговорни орган као разлог постављања овог услова навео хитну потребу за опремањем просторија након реновирања, с циљем обезбјеђења неометаног процеса рада. Имајући у виду обим и динамику реализације, захтјев за одређеним минималним кадровским капацитетом представља легитиман механизам провјере способности понуђача да уговор изврши у предвиђеним роковима.

Посебно је значајно да услов није постављен рестриктивно на начин да га могу испунити искључиво велики привредни субјекти, јер је омогућено ослањање на ресурсе других правних лица. Таква одредба проширује, а не сужава круг потенцијалних понуђача, будући да и субјекти са мањим бројем запослених могу наступати у поступку уколико обезбиједе потребне ресурсе путем сарадње. Стога се не може прихватити навод да је услов дискриминаторан или да неоправдано ограничава конкуренцију.

Цијенећи наведено, овај орган налази да је захтјев за најмање 10 радника у функционалној вези са предметом набавке и циљем благовремене реализације уговора, те да је постављен у оквиру законом дозвољене дискреције уговорног органа. Будући да је истовремено омогућено испуњавање услова и путем ресурса других субјеката, није утврђено да спорна одредба има несразмјеран или неоправдано рестриктиван карактер, што има з посљедицу жалбени навод цијенити **неоснованим**.

На основу напријед наведеног, а имајући у виду основаност предметне жалбе, што доводи до поништења спорних аката, одлучено је као у диспозитиву, у складу са чланом 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама и чланом 230. став (2) Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ“, број 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16).

Пуномоћник жалиоца, адвокат Алекса Проле из Бањалуке, у складу с приказаним Трошковником у жалби, потражује надокнаду трошкова жалбеног поступка по основу адвокатског заступања у износу од 987,19 КМ, а што је у складу с тарифним бројем 3 и 12 Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Сл. гласник Републике Српске” бр: 68/05, 34/16, 66/17, 64/23) при чему вриједност бода износи 3,00 КМ по

Члану 14. наведене Тарифе. Основано жалилац потражује накнаду трошкова по основу уплаћене административне таксе у висини од 20,00 КМ, која је уплаћена и доказ о томе се налази у спису предмета, у складу са ставом Суда Босне и Херцеговине изнијетом у Пресуди број: С1 3 У 041448 23 Увп од 25.10.2023.године, ради чега је одлучено као у диспозитиву овог рјешења.

Повратуплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 750,00 КМ извршит ће се посебним актом, то ће се повратуплаћених средстава на име накнаде жалбеног поступка у наведеном износу извршити посебним актом, а у складу са чланом 108. став (7) Закона о јавним набавкама и чланом 5. Инструкције о начину уплате, контроле и повратанакнада прописаних чланом 108. истог Закона ("Службени гласник БиХ" број: 61/24).

Упутство о правном лијеку: Ово рјешење је коначан управни акт. Против овог рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема истог. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Драган Вилић

Доставити:

1. Жалилац
2. Уговорни орган
3. Евиденцији
4. а/а